

Εἰς τὸν Ὅρθρον.

Ἦχος Δι-θ

Θ ε ο ο ο ο ος Κυ υ ρι ος και ε πε φα νεν
η μιν ευ λο γη με νος ο ερ χο ο μενος εν ο νο μα τι
Κυ ρι ι ι ου ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ος Κυ υ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ευ
λο γη μεν ος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι
ι ι ου ου

Ο τε κα τη ηλ θες προ στον θα να τον η ζω η η
α θα α να τος το τε τον Α δην ε νε εκρω σας τη
α στρα πη της Θε ο τητος ο τε δε και τους τε θνε
ω τας εκ των κα τα χθο νι ων α νε ε στη σας πασαι
αι δυ να μεις των ε που ρα νι ων εκραυ γα ζον Ζω ο
δο τα Χρι στε ο Θε ος η μων δο ο ο ξα σοι

Δόξα...

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς. Ἦχος $\overset{\lambda}{\pi}\overset{\delta}{\alpha}$ Νη ς

Δ ι εγ κρα τει ει ασ των πα θων τας τυ ρι φλε
ε ε κτες α πο νε κρω ω σαν τες ορ μας και τας κι
νη η η σεις του Χρι στς οι Μαρ τυ ρες ε λα βον την
χα α ριν τας νο ο σης α πο δι ω ω κειντων α σθε
νων και ζω ων τες και με τα τε λος θαν μα τερ γειν
ον τως θαν μα α πα ρα δο ξον ο τι ο στε α γυ μνα
εκ βλυ ζσ σιν ι α μα α τα δο ξα τω μο ο νω Θε ω η
ημων

Καὶ νῦν...

Ἦχος $\overset{\lambda}{\pi}\overset{\delta}{\alpha}$ Γα ς

Ο δι η μας γεννη θεις εκ Παρ θε νου και σταυρω σιν
υ πο μει να ας α γα α θε ο θα να τω τον θα να
τον σκυ λε ευ σας και ε γε ρσιν δει ξας ως Θε ος μη πα ρι δης
ους ε πλα σας τη χει ει ρι σου δει ξον την φι λαν θρω
πι αν σου ε λε η μον δε ξαι την τε κου σαν σε Θε ο το

ο κον πρε σβευ ουσαν υ περ η μων και σω ωσον Σω τηρ η
μων λαον α πε γνω σμε ε νο ο ο ν

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος Δι-θ

Ο ευ σχη η μων Ι ω σηφ α πο του ξυ λου κα θε
λων το α χραν τον σου Σω ω ω ω ω ω μα σιν δο νι
κα θα ρα ει λησας και α ρω ω μα σιν εν μνη μα τι και
νω κη δευ σας α πε θε το αλ λα τρι η με ρος α νε
στης Κυ υ ρι ε πα ρε χων τω κο σμω το με γα ε ε
ε λε ος

Δόξα...

Τ αις μυ ρο φο ο ροις Γυ ναι ξι πα ρα το μνη μα ε
πι στας ο Αγ γε λος ε βο ο ο ο ο ο α τα μυ
ρα τοις θνη τοις υ παρ χει αρ μο ο δι α Χρι στος δε δι
α φθο ρας ε δει χθη αλ λο τρι ος αλ λα κραυ γα σα τε
α νε στη ο Κυ υ ρι ος πα ρε χων τω κο σμω το με γα
ε ε ε λε ος

Καὶ νῦν...

Παντα ὑπερ ἐν νοίαν παντα ὑπερ ἐν δοξατα
σα Θεο το κε μυ στη ρι α ^ε τη α γνει α εσ φρα γι
σμε ε νη και παρ θε νι α φυλατ το με ε νη ^Δ Μητηρ
ε γνω σθησ α ψευ δης Θε ον τε κου σα α λη θινον ^ε
αυ τον ι κε τευ ε σω θη ναι τας ψυ χα α ασ η μων ^Δ

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Τον λιθον του μνηματος σφραγισθη ναι μη κωλυ
υ υ υ υ σας ^ε την πετραν της πι ι στε ως α να
στας παρ εσ χες πα σι Κυ ρι ε δο ο ο ξα σοι ^Δ

Δόξα...

Των μαθητων σου ο χορος συν Μυρο φοροις γυ
ναι ξιν α γαλ λε ται συμ φω ω ω ω ω ω νως ^ε κοι νην
γαρ ε ορ την συναυ τοις ε ορ τα α ζο μεν εις δο ξαν
και τι μην της σης α να στα σε ως και δι αυ των φι λαν θρω πε
Κυ υ ρι ε τω λα ω σου πα ρα σχου το με γα ε ε
ε λε ος ^Δ

Καὶ νῦν...

Υπερ εὐλογημένη ὑπαρχεῖς Θεοτόκε Παρθενεῦ μνησμένε σε διὰ γὰρ τοῦ ἐκ σου σαρκωθεῖν τὸ Ἀδῆσῃ μαλωτισταὶ Ὁ Ἀδάμ ἀνακεκληταὶ ἡ κατὰ ρανέ νε ἐκρωταὶ ἡ Εὐαῆ λενθερωταὶ ὁ θάνατος τε θανάτωται καὶ ἡ μεις ἐζωοποιήθημεν διὸ ἀνυμνεῖντες βοῶ ὡμεν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ οὐτως εὐδοκήσας δοξασοί

Εὐλογητάρια ἀναστάσιμα Θεοφάνους Βατοπαιδινού.

Ἦχος ᾠδῆς Κε ρ

Εὐλογητὸς εἰ εἰ Κυριε διδάξο ὁ ὄν με τὰ ἀα ἀδικαίωμα τὰ ἀα ἀσῆ
Τῶν ἀγγελῶν ὁδηγήημος κατεπλάγη ὁ ῥωῶ ὦν σε ἐεννε ἐκροίσις λογιθεε ἐεντα τῆ θάνατῆ δε Σωῶ ὦ τερ τὴν ἰσχυν καθελοῶν τὰ καὶ συν ἐε αὐ τῶ τῶ ὄν Ἀδάμ ἐγει

6
ρα ντα^{u q} και εξα παντας ελευθερωω

σαν τα^{u q}

Ευλογητος ει ει Κυρι ε^{v' 22} διδαξο ο ο

ον με τα α α α δικαιωματα α α α σα^{u q}

Τιταμυρα συμπαθως τοις δακρυσι^{v' 22} ωωμαα

θη τριαικιρνα α α α τε^{u q} ο αστραπτων εν

τω τα φω Α αγγελος^{v' 22} προσε φθεεγγεε τοταις μυ

ροφοοοοροις^{u q} ι δε τεε υμεις τον τααφον

και ησθητε^{u q} ο σωτηρ γαρ εξα νεεε

στη τσ μνηη ματος^{u q}

Ευλογητος ει ει Κυρι ε^{v' 22} διδαξο ο ο

ον με τα α α α δικαιωματα α α α σα^{u q}

Λιιαν πρωϊ μυροφοροι εεδραμον^{v' 22}

προστο μνηη μαασθη νο λο γσ σ σ σ σαι^{u q} αλλε

πεστη προσ αυτας ο αγγελος και ει ει ει ει πε^{v' 22}

θη ν8 ο ο και ρο ος πε επαυ ται μη κλαι ε

τε^{u q} την α να στα σιν δε α πο στο λους ει ει πα

τε^{u q}

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε^{v 22} δι δα ξο ο ο

ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σ8^{u q}

Μυ ρο φο ροι γυ ναι αι αι κες με τα μυ ρων

ελ θ8 8 8 8 σαι^{v 22} προς το μνη η μα σ8 Σω ω ω ω

τερ^{u q} ε νη χ8ν το αγ γε ε ε λ8 προς αυ τας φθε γγο

με ε ε ε ν8^{v 22} τι με τα α α νε κρων τον ζω ω ων τα

λο γι ζε σθε^{u q} ως Θε ος γαρ ε ξα νε ε ε

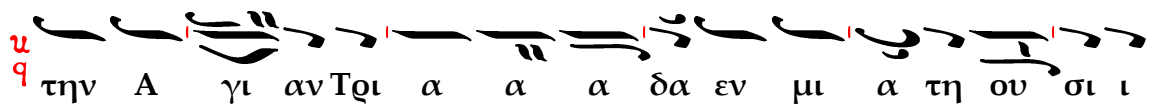
στη τ8 μνη η μα τος^{u q}

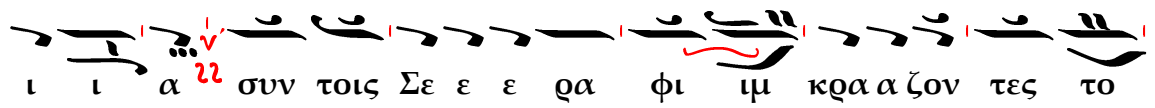
Δο ξα Πα τρι ι ι και Υι ω ω και αι Α γι ω

Πνευ μα τι^{u q}

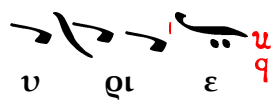
Προ σκυ ν8 μεν Πα τε ε ε ρα και τον τ8 τ8 Υι

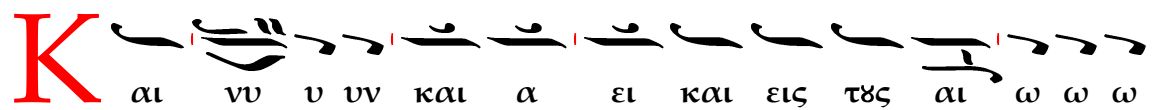
ο ο ο ον τε^{v 22} και αι τω ω Α α γι ον Πνε ε ε ευ μα

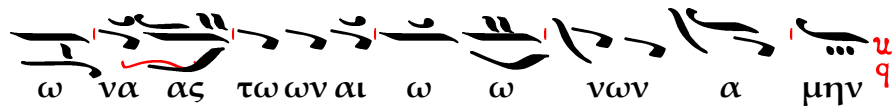

την Ἀ γι ανΤρι α α α δα εν μι α τη ου σι ι

ι ι α συν τοις Σε ε ε ρα φι ιμι κρα α ζον τες το

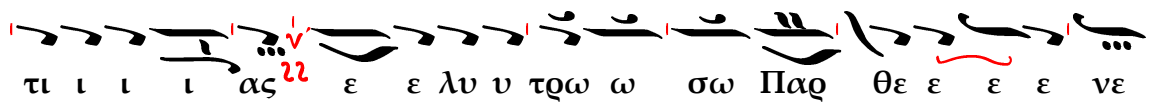

Α α γι ος Α γι ος Α γι ος ει Κυ

υ ρι ε

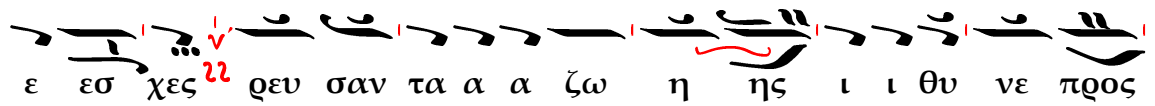
Κ
αι νυ υ υν και α ει και εις τας αι ω ω ω

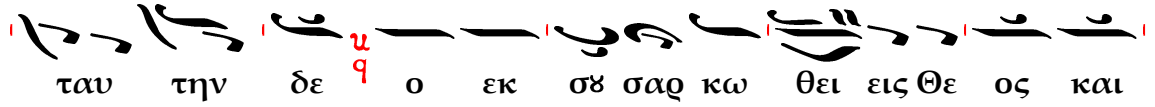

ω να ας τωωναι ω ω νων α μην

Ζ
ω ο δο τηντε κς ς ς σα τον Α δαμ α μαρ

τι ι ι ι ας ε ε λυ υ τρω ω σω Παρ θε ε ε ε νε

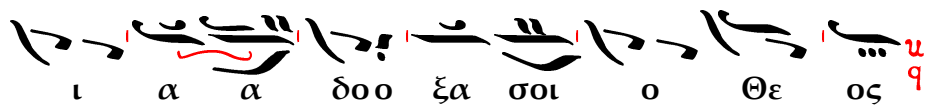

χαρ μο νην δε τη Ε ε ευ α α ντι λυ πης πα ρε ε

ε εσ χες ρεν σαν τα α α ζω η ης ι ι θυ νε προς

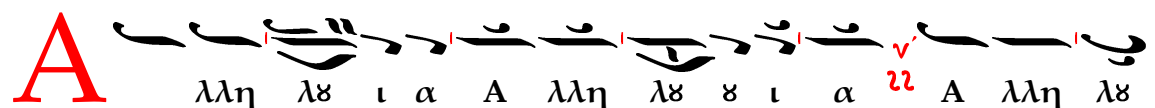

ταυ την δε ο εκ σς σαρκω θει εις Θε ος και

α αν θρω πος

Α
λλη λς ι α Α λλη λς ς ι α Α λλη λς

ι α α δοο ξα σοι ο Θε ος

Τὸ τρίτον.

Α
λλη λς ι α Α λλη λς ς ι α Α λλη λς

ι ι α α δοο ξα σοι ο Θεο χ ο ο ο ο ος

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος β΄.

Μετὰ τὸ πάθος, πορευθεῖσαι ἐν τῷ μνήματι, πρὸς τὸ μυρίσαι, τὸ σῶμά σου αἱ γυναῖκες, Χριστὲ ὁ Θεός, εἶδον Ἀγγέλους ἐν τῷ τάφῳ καὶ ἐξέστησαν· φωνῆς γὰρ ἤκουον ἐξ αὐτῶν, ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἦχος Βου ϐ

Ἀντίφωνον Α

Εν τῷ οὐρανῷ τα ὀμματα ἐκπέμπω μου τῆς
καρδίας πρὸς σε Σωτηρ σῶσον με ση ἐπιλαμψει ϐ

Ελεησον ἡμας τοὺς πταίοντάς σοι πολυκαθ
ἐκαστην ὥραν ὦ Χριστέ με ϐ και δος προτελους τρο
πους του μετανοειν σοι ϐ

Χ Δοξα Πατρι και Υιῳ και Ἁγίῳ Πνεύμα
τι και νυν και αει ϐ και εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων
αμην ϐ

Αγίῳ Πνεύμα τιτο βασιλευεῖν πελειτο α
για ζειν το κινειν την κτισιν ϐ Θεο ο ος γαρ εστιν

ο μο ου σι ος Πα τρι και λο γω

Ἀντίφωνον Β'

Ε ι μη ο τι Κυ ρι ος ην εν η μιν τις ι

κα νο ος σω ος φυ λα χθη ναι εκ του εκ θρου α μα και αν

θρω πο κτο ο ν

Τ οις ο δου σιν αυ των μη πα ρα δω ως Σω τε ρ τον

σον δου λον λε ε ον τος τρο πον κατ ε μου κι ν

και γα αρ οι εκ θροι οι μ

Χ Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ν αι ω νων

α μην

Α γι ω Πνευ μα τι ζω αρ χι ι α και γε ε ρα ας

παν τα γαρ τα κτι στα ως Θε ος ων δυ να μοι συν τη ρει εν

Πα τρι ι δι Υι ου ου δε

Ἀντίφωνον Γ'

Ο ι πε ποι θε τες ε πι Κυ ρι ον ε οι κα σιν

ο ρει τω α γι ω οι ου δα μω σ σα λευ ον ται προ σβο λαι αις

του Βε λι ι αρ

Ε ν α νο μι αις χει ρας αυ των μη εκ τει να τω

σαν οι θει ως ζω ντες ου γαρ ε α Χρι στος τη ρα

βδω τον κληρον αυ του

Χ Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ν αι ω νω ν

α μην

Α γι ω Πνευ μα τι προ σπη γα α ζει πα σα σο φι

α εν θεν χα ρις Α α πο στο λοις και τοις αθλοις κα τα στε ε

φονται Μαρ τυ ρε ς και προ φη η ται ο ρω σι

Τὸ Προκείμενον.

Χ Ε ξε γε ρ θη τι Κυ ρι ε ο Θε ος μου εν

προ στα γμα τι ω ε νε τει λω και συ να γω γη λα ω ν κυ

κλω σει σε

Στίχος α'. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ ἤλπισα· σῶσόν με ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με καὶ ρῦσαί με.

Χ Ε ξε γε ρ θη τι Κυ ρι ε ο Θε ος μου εν

προσταγματι ω ενετειλω και συναγωγη λαων κυ

κλωσεισε

Στίχος β'. Ανάστηθι, Κύριε, ἐν ὀργῇ σου, ὑψώθητι ἐν τοῖς πέρασι τῶν ἐχθρῶν σου.

Ξεγεγηθητι Κυριε Θεος μου εν

προσταγματι ω ενετειλω και συναγωγη λαων

κυ κλωσεισε ε ε

Ο Ν' ΨΑΛΜΟΣ

Ἦχος Δι-Θ

Παασαπνοηαινεσατωτον Κυριον

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Αινεσαατωπνοηηη πασατον Κυρι

ο ο ον

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Αναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν· * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν' ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ (+1889)

Χ Δ

Ελε η μου ελε η σου με ο Θε ος κα τα
το με γα ελε ος σ' και κα τα το πλη θος των οικτι
μων σ' ε ξα λειψοντο α νο μη μα μ' θ

Επι πλει ον πλυνον με α πο της α νο μι ι ας
μ' και α πο της α μαρ τι ας μ' κα θα ρισον με θ

Οτι την α νο μι αν μ' ε γω γινωσκω και η
α μαρ τι α μ' ε νω πι ον μ' ε στι δι α παν τος Δ

Σοι μονω η ημαρτον και το πο νη ρον ε νω
πι ον σ' ε ποι οι η σα ο πως αν δι και ω θης εν
τοις λογοις σ' και νι κη σης εν τω κρι νε σθαι σε θ

Ιδ' ο γαρ εν α νο μι αις σου νε λη φθη και εν α
μαρ τι ι αις ε κισση σε με η μητηρ μ' θ

Ιδου γαρ α ληθει αν η γα α πησας τα α δη
λα και τα κρυ φια της σο φι ι ας σ' ε δη λωσασμοι θ

Μη αποριψης με απο τσπροσωπσς και το
Πνευμα σσ το α γι ον μη αν τα νε λης απ ε μη

Αποδος μοι την αγαλι α σιν του σωτη ρι ου
σσ και πνευμα τι η γε μο νι κω στη ρι ξον με

Διδαξω α νο μουσ τας ο δς σσ και α σε βεις
ε πι σε ε πιστρεψσσι

Ρυσαι με εξ αι μα των ο Θε ος ο Θε ος της
σωτη ρι ι ας μη α γαλι α σε ται η γλωσσα μη την δι
και ο συνηνσς

Κυρι ε τα χει λη μου α νοι ξεις και το στο
μαμη α ναγ γε λει την αι νεσινσς

Οτι ει η θε λη σας θυ σι αν ε δω κα αν ο
λο καν τω ματα ουκ ευ δο κη σεις

Ηυσι α τω Θε ω πνευ μα συν τε τριμ με νον
καρ δι αν συν τε τριμ με νην και τε τα πει νω με νην

ο Θεός ^Δ ουκ ἐξουδενώσῃ ^θ

Α γὰθνον Κυρίεντη εὐδοκίασθην

Σίων ^Δ και οικόδομηθη τὰ τειχί ^θ Ἰερουσα

λημ ^Δ

Τ οτε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης

να φανκαί ολόκαυματα ^θ

Τ οτε ἀνοίξουσιν ἐπιτοθυσίασθι ὄνσ

μοσ χς ^Δ και ἐλεήσον με ὁ Θεός ^Δ χ

Δ οξά Πατρι και Υἱω και Ἁγίω Πνεύματι ^Ζ

Ταιστων Ἀποστολων πρεσβειαις ἐλεήμον ^Δ ἐξάλει

ψον τὰ πληθῶντων ἐμῶν ἐκκλησιῶν ^Δ

Κ και νυν και αἰκαί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων

Ἀμην ^Ζ Ταιστης Θεοτοκοπρεσβειαις ἐλεήμον ^Δ

ἐξάλειψον τὰ πληθῶντων ἐμῶν ἐκκλησιῶν ^Δ

Ἐλέησον με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος
τῶν οἰκτιρῶν σου

ε ξα λειψον το α νο μη μα μ8

Α να στας ο Ι η σους α πο του τα φ8 κα θως προ

ει πεν ε δω κεν η μιν την αι ω νι ον ζω ην και

με γα ε λε ο ο ος

* * *

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Οί Κανόνες· ὁ ἀναστάσιμος καὶ τοῦ Μηναίου.

Ῥιδή α΄. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ΄.

Ποίημα Ἰωάννου μοναχοῦ

(τοῦ Δαμασκηνοῦ).

Ἦχος β΄. Ὁ εἰρμός.

Ἐν βυθῷ κατέστρωσέ ποτε, τὴν φαραωνίτιδα,
πανστρατιὰν ἢ ὑπέροπλος δύναμις,
σαρκωθεὶς ὁ Λόγος δέ, τὴν παμμόχθηρον
ἀμαρτίαν ἐξήλειψεν, ὁ δεδοξασμένος, Κύριος·
ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὁ τοῦ κόσμου ἄρχων Ἀγαθέ, ᾧ
ἀπεγραψάμεθα, τῇ ἐντολῇ τῇ σῇ μὴ
πειθαρχήσαντες, τῷ Σταυρῷ σου κέκριται
προσβαλὼν γὰρ σοι ὡς θνητῷ, περιπέπτωκε
τῷ τῆς ἐξουσίας κράτει σου καὶ ἀσθενῆς
διήλεγκται.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Λυτρωτῆς τοῦ γένους τῶν βροτῶν, καὶ τῆς ἀκηράτου ζωῆς ἀρχηγός, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας· τῇ γὰρ ἀναστάσει σου, διεσπάραξας τοῦ θανάτου τὰ σπάργανα, ἦν δοξολογοῦμεν ἅπαντες· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὑπερτέρα πέφηνας Ἀγνή, πάσης ἀοράτου τε καὶ ὄρατῆς, ἀειπάρθενε κτίσεως· τὸν γὰρ Κτίστην τέτοκας, ὡς εὐδόκησε σαρκωθῆναι ἐν μήτρᾳ σου, ᾧ σὺν παρρησία πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

**Καὶ τῶν Ἁγίων ὁ παρών, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·
Στερόρους ἀνυμνῶ Μάρτυρας στεφηφόρους.
Ἰωσήφ.**

Ωιδὴ α΄. Ἦχος α΄. Χριστὸς γεννᾶται.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Στεφάνοις δόξης κοσμούμενοι, καὶ θρόνῳ τοῦ Θεοῦ παριστάμενοι, καὶ θείου φωτὸς πληρούμενοι, πόθῳ τὴν φωτοφόρον μνήμην ὑμῶν, τοὺς ἐπιτελοῦντας, ἀμαυρώσεως παθῶν, Μάρτυρες ῥύσασθε.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὴν θείαν στέργοντες εὐκλειαν, Θεοῦ τῆς

καλλονῆς ἐφιέμενοι, τοῦ βίου τερπνὰ ἀπώσασθε, πᾶσάν τε δυναστείαν περιφανῆ, καὶ διὰ θανάτου, ἀτελεύτητον ζωὴν, Μάρτυρες εὐρατε.

Δόξα.

Ἐνθέω ζήλω πυρούμενοι, τὸ πῦρ τῆς ἀθεΐας κατέσβεσαν· καὶ λύχνοι τὸ φῶς πυρσεύοντες, πᾶσι τῆς εὐσεβείας περιφανῶς, ὥφθησαν ἐν πίστει, Ἐρμογένης καὶ Μηνᾶς, οἱ μεγαλόφρονες.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ῥυσθῆναι Κόρη πανάμωμε, παθῶν ἐπικρατείας τοὺς δούλους σου, τὸν σὸν ἐκτενῶς ἰκέτευε, Κύριον καὶ δεσπότην ὄν ἐκ τῶν σῶν, πάναγνε αἱμάτων, ἐσωμάτωσας ἡμῖν, προσομιλήσαντα.

Ὡιδὴ γ´. Ὁ Ἀναστάσιμος.

Ἦχος β´. Ὁ εἰρμός.

Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος, ὡσεὶ κρίνον Κύριε, ἡ τῶν ἐθνῶν στειρεύουσα, Ἐκκλησία τῆ παρουσία σου, ἐν ἧ ἔστερεώθη ἡ καρδιά μου.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἡ κτίσις ἐν τῷ πάθει σου, ἡλλοιοῦτο βλέπουσα, ἐν εὐτελεῖ προσχήματι, ὑπ' ἀνόμων μυκτηριζόμενον, τὸν ἐδράσαντα

πάντα θείω νεύματι.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἐκ χοῶς κατ' εἰκόνα με, τῇ χειρὶ σου
ἐπλασας, καὶ συντριβέντα πάλιν δέ, εἰς χοῦν
θανάτου δι' ἁμαρτίαν Χριστέ, συγκαταβάς
εἰς ἄδην συνανέστησας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὰ τάγματα ἐξέστησαν, τῶν Ἀγγέλων
Πάναγνε, καὶ τῶν ἀνθρώπων ἐφριξαν, αἱ
καρδία ἐπὶ τῷ τόκῳ σου· διό σε Θεοτόκον
πίστει σέβομεν.

Τῶν Ἁγίων. Ωιδὴ γ'.

Ἦχος α'. Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Αἴγλη οὐρανίῳ, λαμπρυνθέντες οἱ ἅγιοι
Μάρτυρες, σκότος διέλυσαν εἰδώλων, τῆς
ἀπάτης καὶ φέγγος, ἡμῖν ἰάσεων ἤστραψαν,
τοῖς μελωδοῦσι τῷ πάντων Θεῷ· Ἅγιος εἶ,
Κύριε.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ,

πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νέκρωσιν τοῦ ζῶντος, ἀνιχνεύων Δεσπότη
Μηνᾶ θαυμαστέ, ἐκπελματοῦσαι καὶ τὴν
κάραν, τοῦ τυράννου συντριβεις, ἐχθροῦ
ἐρείδων τοὺς πόδας σου, εἰς ἀσφαλῆ

μαρτυρίου ὁδόν, μάρτυς ἀνδρικότατα.

Δόξα.

Ὑμνει τὸν Σωτῆρα, Ἑρμογένης τὰς χεῖρας
τεμνόμενος, ἱερωσύνης φαιδροτέραν, τὴν
στολὴν τῶν αἱμάτων, βαφαῖς σαφῶς
ἐργαζόμενος, καὶ μιμητὴς τοῦ παθόντος
σαρκί, χάριτι δεικνύμενος.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Μόνην γυναιξί σε, τὴν ὠραίαν τῷ κάλλει
εὐράμενος, σωματοφόρος ἐκ γαστροῦ σου,
προελήλυθε Κόρη, Χριστὸς θείαις ὠραιότησι,
καταφαιδρύνας τὸ γένος ἡμῶν· ὅθεν σε
γεραίρομεν.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μεσῳδιὸν Κάθισμα ἐκ τοῦ Μηναίου.

Κάθισμα τῶν Ἁγίων.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Παρωσάμενοι δόξαν τὴν κοσμικήν,
ἐπτερώθησαν δόξη τῇ θεϊκῇ, Μηνᾶς,
Ἑρμογένης τε, καὶ ὁ ἔνδοξος Εὐγγραφος, καὶ
προθύμῳ γνώμῃ, τὸν ὄγκον ὑπέμειναν, τῶν
δεινῶν βασάνων, σαρκὸς μὴ φεισάμενοι·
ὅθεν μετὰ τέλος, εἰς βυθοὺς θαλαττίους,

ρίφέντες ἰθύνθησαν, πρὸς λιμένα οὐράνιον·
οἷς ἐν πίστει βοήσωμεν· Πρεσβεύσατε Χριστῷ
τῷ Θεῷ, τῶν παισμάτων ἄφεσιν
δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν
ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα. Ἑτερον.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Μηνᾶς ὁ θαυμαστός, ὁ κλεινὸς Ἑρμογένης, ἡ
πάνσεπτος δυάς, τῆς Ἁγίας Τριάδος,
πολύθεον φρούαγμα, ἀνδρικῶς κατεπάτησαν·
καὶ τελέσαντες, τὸν ἱερώτατον δρόμον, νίκης
ἔλαβον, ἐξ οὐρανοῦ τοὺς στεφάνους, δυνάμει
τοῦ Πνεύματος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν πάντων Ποιητήν, καὶ Θεόν σου καὶ
Κτίστην, πανάμωμε Ἀγνή, διὰ Πνεύματος
Θείου, ἐν μήτρᾳ σου ἐχώρησας, καὶ φθορᾶς
δίχα τέτοκας· ὃν δοξάζοντες, σὲ ἀνυμνοῦμεν
Παρθένε, ὡς παλάτιον, τοῦ Βασιλέως τῆς
δόξης, καὶ κόσμου ἀντίλυτρον.

* * *

Εἶτα αἰ δ΄, ε΄ καὶ ζ΄ ᾠδαὶ τῶν κανόνων.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. Ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἀνέστης Σωτήρ, ἐκ τάφου παντοδύναμε, καὶ ἄδης ἰδῶν, τὸ θαῦμα ἐξεπλήττετο, καὶ νεκροὶ ἀνίσταντο, καὶ ἡ κτίσις ἰδοῦσα συγχαίρει σοι, καὶ ὁ Ἀδὰμ συναγάλλεται, καὶ κόσμος Σωτήρ μου ἀνυμνεῖ σε αἰεῖ.

Ὁ Οἶκος.

Σὺ εἶ τὸ φῶς τῶν ἐσκοτισμένων, σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις πάντων, καὶ ἡ ζωὴ τῶν βροτῶν, καὶ πάντα συνανέστησας, τοῦ θανάτου τὸ κράτος Σωτήρ σκυλεύσας, καὶ τοῦ ἄδου τὰς πύλας συντρίψας Λόγε, καὶ οἱ θνητοὶ κατιδόντες τὸ θαῦμα ἐθαύμαζον, καὶ πᾶσα κτίσις συγχαίρει ἐν τῇ σῇ ἀναστάσει, Φιλάνθρωπε. Διὸ καὶ πάντες δοξάζομεν, καὶ ὑμνοῦμεν τὴν σὴν συγκατάβασιν, καὶ κόσμος Σωτήρ μου ἀνυμνεῖ σε αἰεῖ.

Συναξάριον.

Τῇ Γ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Ἀθλησις τῶν ἁγίων τοῦ Χριστοῦ Μαρτύρων, Μηνᾶ τοῦ καλλικελάδου, Ἐρμογένους καὶ Εὐγράφου.

Στίχ. Τμηθεὶς ὁ Μηνᾶς, κὰν κελαδεῖν οὐκ ἔχη,

Φιμοῖ κελαδοῦν δυσσεβείας τὸ στόμα.

Τὴν δυσσέβειαν ἐκπτύσας Ἐρμογένης,

Ἐπῆρξε μάρτυς εὐσεβείας ἐκ ξίφους.

Τὰς ἐκ μαχαίρας, Εὐγράφε, τρώσεις φέρων,

Ὁξὺς Θεοῦ κάλαμος ὠφθης, εὖ γράφων.

Εὐκέλαδος δεκάτη Μηνᾶς ξίφει ἀνχένα δῶκεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος Γέμελλος ὁ πολύαθλος, σταυρωθεὶς, τελειοῦται.

Στίχ. Ὑπὲρ Θεοῦ Γέμελλος ἐσταυρωμένου,

Τὴν ἐν ξύλῳ σταύρωσιν ἀσμένως φέρει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θωμᾶ, τοῦ Δεφουρκινοῦ.

Στίχ. Θωμᾶς Θεὸν θεὸς ἀρῶραγεστάτην βάσιν,

Κρείττων πέφηνε μηχανῆς τῶν δαιμόνων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος Ἰερομάρτυς Θεότεκνος, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Ὁ Θεότεκνος, οἷα Θεοῦ τέκνον,

Θνήσκει προθύμως τοῦ Πατρὸς χάριν ξίφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος Μάρτυς Μαριανός, λιθοβοληθεὶς τελειοῦται.

Στίχ. Ὁ Μαριανός συντριβεὶς κάραν λίθῳ,

Θεῖῳ νοητῶς στέφεται ταύτην στέφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος Μάρτυς Εὐγένιος, ξύλοις τυπτόμενος, τελειοῦται.

Στίχ. Ὡσπερ συνεστῶς Εὐγένιος ἐκ ξύλου,

Πάσχων ξύλοις ὑπῆρχε πρὸς ξύλα ξύλον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου, ἐπισκόπου Μεθώνης τῆς ἐν Πελοποννήσῳ.

Στίχ. Χριστοπρεπῶς ἐπισκοπεύσας ἐν Μεθώνῃ,

Τὸν παντεπίσκοπον Χριστὸν βλέπεις, Πάτερ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ δικαίου Ἰωάννου Μπράνκοβιτς, ἡγεμόνος τῆς Σερβίας, καὶ τῶν

γονέων αὐτοῦ Στεφάνου καὶ Ἀγγελίνης.

Στίχ. Στέφανος, Ἰωάννης τε, Ἀγγελίνα,
Στέφος ἄφθαρτον ἔσχον βραβεῖον βίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἐν ἀγίοις Πατὴρ ἡμῶν
Ἰωάσαφ, ἐπίσκοπος Μπέλγκοροντ, ἐν εἰρήνῃ
τελειοῦται ἐν ἔτει ,αψνδ´ (1754).

Στίχ. Νέος Ἰωσήφ, σιτοδότης Κυρίου,
Μπέλγκοροντ, σοφέ, ἐφάνης, Ἰωάσαφ.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

Εἶτα αἱ ζ´ καὶ η´ ὠδαὶ τῶν κανόνων.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.

(Ψάλλονται ἀπὸ 21ης Νοεμβρίου
μέχρις 24ης Δεκεμβρίου μόναι αἱ πεζαί)

Εἰς τὰ Χριστούγεννα, εἰρμοὶ παλαιοί.

Ἐξηγήσις Ἰωάννου Ἀρβανίτη (β´ Δεκ. ,βιζ´).

Ἐκ τοῦ κώδικος Κρυπτοφέρου ΕγΠ.

(Εἰρμολόγιον ἔτους 1281)

Ἦχος $\frac{\zeta}{\eta}$ Κε

ὠδὴ α´

Χ ρι στος γεν να ται αι αι δο ο ξα σα τε Χρι
στος εξ ου ρα νω ω ων α α α πα αν τη σα
τε ε Χρι στος ε πι γης υ ψω ω θη η τε ε

ε²² α σα τε τω Κυ υ ρι ω πα α σα η γη^{u q̇}

και αι ε εν ευ φρο συ υ υ νη η η η η η η

^{u q̇} α νυ μνη σα τε λα οι ο τι ι ι δε ε δο ξα

σται^{u q̇}

ᾠδὴ γ'

Tω προ ο των αι ω νων εκ πα α τρος γεν νη

θεν τι ι ι α α ρευ στως Υι ω^{u q̇} και επ α σχα των εκ

Παρ θε νσ σαρκω θεν τι α σπο ο ο ρως^{π q̇} Χρι ι στω

ω ω ω^{u q̇} τω Θε ω βο ο η σω μεν²² ο α

νυ ψω σας το κε ρα α ασ η η μω ω ω ω^{u q̇}

α γι ο ος ει ει Κυ ρι ε^{u q̇}

ᾠδὴ δ'

Pα βδος εκ της ρι ζης Ι ι ε σαι^{u q̇} και αν θος εξ

α αυ της Χρι ι στε^{u q̇} εκ της Παρ θε ε ε νσ ς α νε βλα

α στη σας^{u q̇} εξ ο ρος ο ο αι αι νε τος^{u q̇} κα τα

σκι ι ς δα σε ε ε ος^{u q̇} ηλ θες σαρκω ω θει ει

ει εις ε εξ α πειει ραν δρσ^{u q̇} ο α υ λο ος και αι Θε

ος δο ξα τη δυ να α α μει ει ει σα 8 Κυ ρι

ε

ὠδή ε'

Θε ος ων ει ρη νη η ης πα α τηρ οι κτιρ μων

της με γα λης β λης σα 8 8 το ον α γγε λον ει

ρη νη πα ρε χο με νον α πε ςειλας η μι ιν ο

θεν θε ο γνω σι ι ι ας προ ος φω ως ο δη γη η θεν

τε ε ε ες εκ νυ κτος ορ θρι ζον τες δο ξο λο

γ 8 με εν σε φι λα α α ανθρωπε

ὠδή ς'

Κε

Σπλα αγ χνων Ι ω να α α αν ε εμβρου ον α πη

με ε σε ε ε ε εν ε ε να α λι ι ι ο ος

θηρ οι ον ε δε ε ξα το ο τη Πα α αρθε

νω δε ε νοι οι κη σας ο λο γο ο ος και αι σα ρ κα

λα βων διε λη λυ θε φυ λα ξας α δι ι α

φθο ρον η ης γα α α αρ χ υ πε στη ρευ

σε ω ως την τε κς ς σα α αν κα α τε σxen

α α πη μαν τον

ᾠδὴ ζ'

Ο ι παι δες ευ σε βει α α συν τρα φεν τες δυσ σε

βς ς ςς προ ο στα γμα τος κα τα φρο νη η η η

η σαν τε ε ες πυ υ ρο ο ο ος α πει λην ςκ ε

πτο ο η θη σαν αλλ εν με σω της φλο γο ο ος ε ε

στω τες ε ε ε ε ψαλλον ο των πα τε ε ρω ω

ων η η μων Θε ος ευ λο ο γη τος ει

ᾠδὴ η'

Αι αι νς μεν ε ευ λο γς μεν προ σκυ νς μεν τον Κυ

ρι ι ον

Η αυ μα τος υ περ φυ ς η δρο ο ο σο ο βο

λο ο ο ος ε εξ ει κο νι σε κα μι ι νο ος τυ

πο ο ο ον ς ς γαρ ςς ε ε δε ξα το φλε γει

νε ς ςς ω ως ς δε πυ υ υ υ υ υ υ υ υ ς

της θε ο τη τος Παρ θε νς η η ην υ υ πε δυ

νη δυ υν δι ο α νυ μνην τες α να μελ ψω ω με ε
ε εν ε ευ λο γει ει ει τω ω ω ω ω ω ω
η η κτι σις πα σα α α το ον Κυ ρι ον και υ περ
υ ψα ς τω ω ω α αυ τον εις τας αι αι ω ω νας

ᾠδὴ θ'

Την τι μι ι ι ω ω τε ραν των Χε ρσ ς βιμ και
εν δο ο ο ξο ο τε ραν α συγ κρι ι ι τως των
Σε ρα α φιμ την α δι α φθο ο ο ο ρως
Θε ε ε ο ο ν Λο γον τε ε ε κς ς σαν την
ο ο ο ν τως Θε ο ο το κον σε με ε ε γα α λυ νο

μεν

Την τι μι ι ι ω ω τε ραν των Χε ρσ ς βιμ και
εν δο ο ο ξο ο τε ραν α συγ κρι ι ι τως των
Σε ρα α φιμ την α δι α φθο ο ο ο ρως
Θε ε ε ο ο ν Λο γον τε ε ε κς ς σαν την
ο ο ο ν τως Θε ο ο το κον σε με γα λυ υ υ υ

νο μεν

Μυστηριον ξενον ορω και αι αι παα ρα δο
ξο ο ο ον ρ ρ ρα νον το ο σπηλαιον θρο νον
Χε ρ ρ βι ι κον την Πα α αρ θε ε νον την φατ
νην χω ω ω ρι ον ε εν ω ω ω α νε κλι θη
ο α α χω ρη τος Χρι ι στο ο ο ος ο Θε ος ον
α α α νυ υ μν τες με γα λυ υ υ υ νο μεν

Ἦχος Δι

Αγιος Κυριος ο ο Θε ο ος ημων (δίσ)

Αγιος Κυριος ο Θε ο ος ημων
ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων και προ σκυ νει
τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ω ναυ τ

ό β' χορός:

ο τι Α α γι ο ος ε στι

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον Ε΄.

Ἡ ζωὴ καὶ ὁδὸς Χριστός, ἐκ νεκρῶν τῷ Κλεόπα καὶ τῷ Λουκᾷ συνώδευσεν, οἷς περ καὶ ἐπεγνώσθη, εἰς Ἐμμαοὺς κλῶν τὸν ἄρτον ὧν ψυχαὶ καὶ καρδίαι, καιόμεναι ἐτύγχανον, ὅτε τούτοις ἐλάλει ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ Γραφαῖς ἠρμήνευεν, ἃ ὑπέστη· μεθ' ὧν, Ἠγέρθη, κράζωμεν, ὦφθη τε καὶ τῷ Πέτρῳ.

Τοῦ Μηναίου. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Ῥητορικοῖς σου λόγοις, καὶ θείοις θαύμασι Μηνᾶ, συναθλητὴν ἐπεσπάσω, τὸν ἱερόν Ἑρμογένην, μεθ' οὗ σε σὺν τῷ Εὐγράφῳ, περιχαρῶς εὐφημοῦμεν.

Θεοτοκίον.

Θεοκυῆτορ Μαρία, τῶν γηγενῶν εὐκληρία, ἁμαρτωλῶν προστασία, χριστιανῶν ἐλπίς μόνη, κόσμου παντὸς σωτηρία, ῥῦσαι πυρὸς ἀπειλῆς με.

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος Δι-θ

Π α α α σα πνο ο η αι νε σα α τω τον Κυ υ
υ ρι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω ων ου
ου ρα α α νων αι νει ει ει τε α αυ τον ε ε εν
τοι οι οις υ ψι ι στοις σοι πρε ε πει υ υ μνο ος τω
ω ω Θε ε ε ε ω

Α ι νει τε α αυ τον πα α αν τες οι Αγ γε ε λοι α αυ
του αι νει τε αυ τον πασαι αι δυ να α α μει
εις α α αυ του σοι πρε ε πει υ υ μνο ος τω ω
ω Θε ε ε ε ω

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον· δόξα αὕτη ἔσται
Χ πα σι τοις ο σι οις α αυ του

Π α σα πνο η και πα σα α κτι ι ι σις σε δο ξα ζει
 Κυ υ υ ρι ε ^{νη} ο τι δι α του Σταυ ρου τον θα να το
 ο ον κα τη ηρ γη η η σας ^θ ι να δει ξης τοις λα οις
 την εκ νε κρων σου ου α να α α α στα α α α σιν
 ως μο νο ος φι ι λα α αν θρω ω ω πος ^Δ

^χ Αίνεϊτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ^Δ

εν στε ρε ^χ ω μα τι τηςδυ να με ε ως α αυ του ^Δ

Ε ι πα τω σαν Ι ου ου δαι αι αι οι πως οι στρα τι ω
 ται α πω λε ε σαν τη ρου ου ου ντε ες το ο ον Βα α α σι
 λε ε α ^Δ δι α τι γαρ ο λι θος ουκ ε φυ λα ξε την
 πε ε τρα αν τη ης ζω ω ω ης ^θ η τον τα φεν τα α
 α δο τω ω σαν η α να στα αν τα α προ σκυ νει ει ει
 τω ω ω σαν ^θ λε ε γον τε ες συν η η μιν ^Δ δο ξα τω
 πλη θει των οι κτι ι ρω ω ω ν σου Σω τηρ η η μω ω ν δο
 ο ο ξα α α σοι ^Δ

^χ Αίνεϊτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ^Δ ^{κα}

τα το **χ** πληθοσθης με γαλω συ νης α αυ του **Δ**

Χ αι ρε τε λα οι και α γαλλι ι α α α σθε Αγ γε

λος ε κα θη σεν εις τον λι ι ι ι θον του μνη η η μα

α α α τος **θ** αυ τος ημας ευ ηγ γε λι σα α το ει ει πων

Δ **χ** ρι στος α νε ε στη εκ νε ε κρω ωων ο ο Σω τη ηρ

του κο ο ο σμου **Δ** και ε πλη ρω σε τα συ υμ πα αν

τα α α ε ε ευ ω δι ι ας **Δ** χαι ρε τε λα οι οι οι

και αι α γαλ λι α α α α σθε **Δ**

χ Αίνεϊτε αυτον εν ηχη σάλπιγγος· αίνεϊτε αυτον **Δ**

εν **χ** ψαλ τη ρι ω ω ω και αι αι κι θα α ρα **Δ**

Α γ γε λος μεν το ο χαι αι αι ρε προ της σης συλ λη ψε

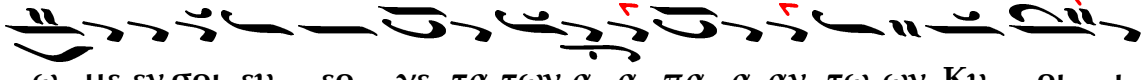
ω ω ως Κυ ρι ι ε τη κε χα ρι τω με ε ε ε νη ε

κο ο ο μι ι ι ι σεν **θ** Αγ γε λος δε τον λι ι ι θον

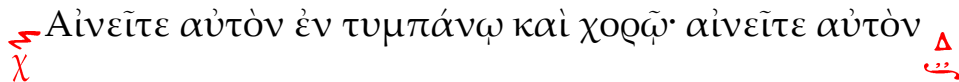
του εν δο ξου σου μνη μα α τος **Δ** εν τη ση α να στα

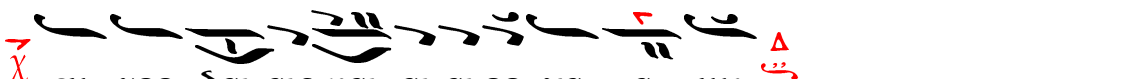

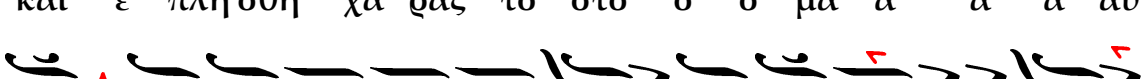
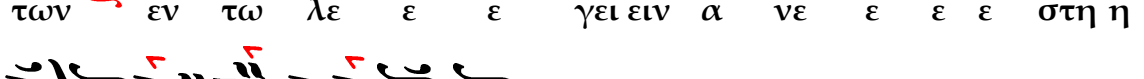
α α α σει ε κυ υ υ λι ι ι ι σεν **θ** ο με ε ε ε

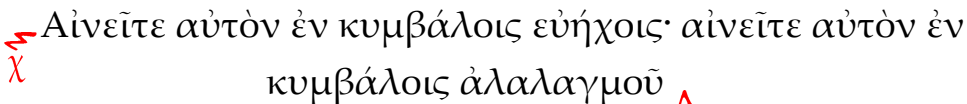
ε ε εν αν τι ι τη ης λυ υ υ της ευ φρο συ υ υ νης **Δ**

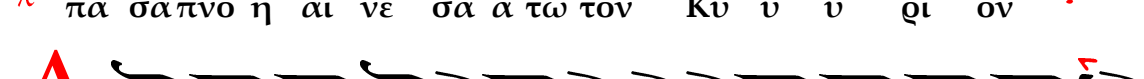
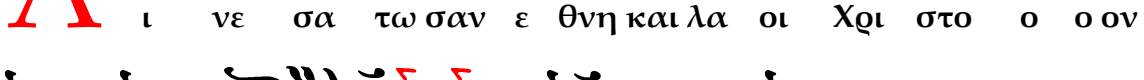

 συμ βο ο ο λα α α μη η νυ υ υ ων ο δε ε

 ε ε ε ε αν τι θα α να α α του Δε σπο την ζω ο

 δο την κη ρυ υ υ τ τω ων η η η μιν δι ο βο

 ω με εν σοι ευ ερ γε τα των α α πα α αν τω ων Κυ ρι ι

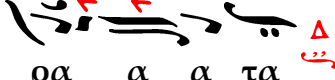
 ε ε δο ο ο ξα α α α σοι

 Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ· αἰνεῖτε αὐτὸν

 εν χορ δαι αις και αι αι ορ γα α νω
E

 ρ ρ αν αν μυ ρα με τα α α α δα α κρυ υ υ ων ε

 πι το μνη η η μα α σου ου ου αι αι αι Γυ ναι αι κες

 και ε πλησθη χα ρας το στο ο ο μα α α α αυ

 των εν τω λε ε ε γεινιν α νε ε ε ε στη η

 ο Κυ υ υ υ υ υ ρι ος

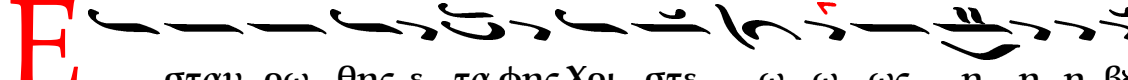
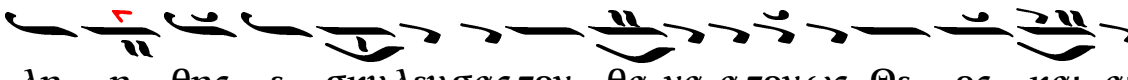
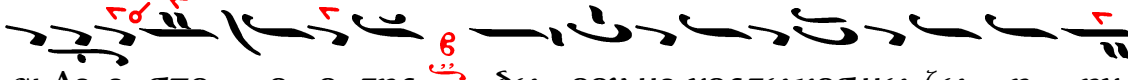

 Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
 κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ

 πα σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ υ υ ρι ον
A

 ι νε σα τω σαν ε θνη και λα οι Χρι στο ο ο ον

 τον Θε ο ο ον η η η μων τον ε κου σι ως δι η

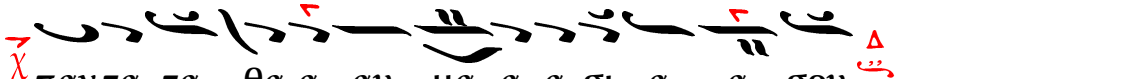

 μας σταυρον υ πο μεις να αντα και εν τω Α δη τρι η

 με ρε ε ευ σα α α αντα και προ σκυ νη σα τωσαν

 αυ του την εκ νε κρων Α να α α α στα α α α σιν

 δι ης πε φω τι ισται παντα του κο σμου τα α πε ε ε

 ρα α α τα

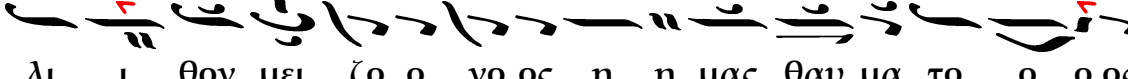

 Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου, μὴ ἐπιλάθῃ

 των πε νη τω ω ων Σου ουεις τε ε λος

Ε

 σταυρω θης ε τα φης Χρι στε ω ω ως η η η β

 λη η θης ε σκυλευσας τον θα να α τον ως Θε ος και αι

 αι Δε ε σπο ο ο της δω ρου με νος τω κοσμω ζω η η η

 αι ω ω ω ω νι ι ι ι ον και το με ε γα α ε

 ε ε λε ε ε ος

 Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγῆσομαι

 παντα τα θα α αυ μα α α σι α α σου

Ο

 ν τως πα ρα νο μοι σφρα γι σα α αν τε ε ε στον

 λι ι θον μει ζο ο νο ος η η μας θαυ μα το ο ο ος

η ξι ω ω ω σα α α τε ε χουσι την γνωωσιν οι
 φυ υ υ λα κες ση με ρον προ ηλ θε τουου ου μνη
 μα ατος και ε λε ε γον ει πα τε ο τι η μων κοιμω ω με
 ε ε νων ηλ θον οι Μαθη ται και εκ λε ε ψαν α αυ τον και
 τις κλε πτει νε ε κρον μα λι στα δε ε ε και αι γυ υ
 μνο ον αυ τος α νε ε ε ε στη αυ τε ξου σι ω ως ως
 Θε ε ος κα τα λι πων και εν τω ω τα φω τα εν τα
 α φι α α α α αυ του δευ τε ι δε τε Ι ου ου
 δαι αι αι οι πω ου δι ε ερ ρη η ξε ε ε τα α ας
 σφρα γι ι δας ο τον θα να τον πα τη σας και τω
 γε ε νει ει των αν θρω ω ω πων την α τε λευ τη τον
 ζω η ην δω ρου ου ου με ε ε ε νος και το με
 ε γα α ε ε ε λε ε ε ε ος

Ἐναλλακτικῶς τὰ ἐκ τοῦ ἔσπερινου

ἕτερα στιχηρὰ προσόμοια γ' εἰς δ'.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ·

αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργανῳ.

Ὡς ἀστέρες πολύφωτοι, νοητῶς ἀνατείλαντες, ἐν τῷ τῆς Ἐκκλησίας στερεώματι, πᾶσαν τὴν κτίσιν φωτίζετε, καλλίνικοι Μάρτυρες, τῶν ἀγώνων τῷ φωτί, καὶ θαυμάτων ταῖς λάμπουσιν· ὅθεν σήμερον, τὴν φωσφόρον τελοῦμεν γεγηθότες, καὶ ἀγίαν ὑμῶν μνήμην, στεφανηφόροι πανόλβιοι.

Στίχ. Ϛ´. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ὡς ἀστέρες πολύφωτοι, ...

Στίχ. ζ´. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ. (Ψαλμ. ξζ´ 34)

Καλλικέλαδον ὄρνιν σε, πρὸς τὸ ἄλσος φωνήσαντα, τῶν ἀγώνων ἔνδοξε καὶ πρὸς μίμησιν, τὸν Ἑρμογένην ἐλκύσαντα, Μηνᾶ καὶ τὸν Εὐγραφον, καὶ σὺν τούτοις τοῦ ἐχθροῦ, διαδράντα τὰ θήρατρα, τὰ πολύπλοκα, καὶ πετάσαντα θείας πρὸς ἐπαύλεις, καλιάς τε οὐρανίους, μεγαλοφώνως γεραίρομεν.

Στίχ. η´. Τοῖς ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος, πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς. (Ψαλμ. ιε´ 2)

Καὶ χειρῶν παναοίδιμοι, καὶ ποδῶν
στερισκόμενοι, κεφαλὰς τεμνόμενοι καὶ
στρεβλούμενοι, καὶ πάσαις ἄλλαις κολάσεσι,
καθυποβαλλόμενοι, οὐκ ἠρνήσασθε Χριστόν·
οὐ ξοάνοις ἐθύσατε· ἀλλὰ χαίροντες, τῆς
ζωῆς τῆς προσκαίρου, πρὸς ἐκείνην, τὴν
αἰώνιον καὶ θείαν, μετεβιβάσθητε Μάρτυρες.

Ἦχος Πάφ

Δ Πα ο ο ο ο ο ξα α Πα α τρι ι ι ι και αι Υι
ω ω και Α γι ι ι ω Πνε ευ μα α α τι
Ω Πα των σο ο φω ων Σου ου κρι μα α α α α
τω ων Χρι ι ι στε πως Πε ε τρω μεν τοις ο θο
νι ι ι ι οι οις μο ο ο νοις ε δωω κα ας εν
νο η η σαι Σου ου ου ου την α α να α α α
α στα α α σιν Λου ου κα δε ε και αι Κλε ε ο ο
ο ο πα συμπο ρευ ο ο με νο ο ος ω μι ι ι
λεις και ο μι ι λων ουκ ε ευ θε ε ε ως σε ε α
αυ το ο ο ο ον φα α νε ε ε ροις διο ο

και ο ο νει ει δι ι ι ι ι ζη η ^{Πα} ως μο νος πα
 ροι κων εν Ι ε ρου σα α λημ ^Δ και μη με ε τε ε ε
 χων ^Δ των εν τε ε λει βου λε ευ μα α α α α τω
 ων α α αυ της ^π αλλ ο πα α α αν τα προς το του
 πλα σμα α τος συμ φε ε ρονοι κο νο ο μων ^{Πα} και τας πε ρι
 σου προ φη η τει ει ει ας α νε ε ε ε πτυ υ υ υ ξας ^π
 και εν τω ευ λο ο γειν το ον α α αρ τον ε ε γνω
 ω ω σθη ης α α αυ τοις ^{κε} ων και προ ο του του ου αι
 αι καρ δι ι ι ι ι ι αι αι ^Δ προς γνω ω σι ιν
 σου ^Δ α νε φλε ε ε ε γο ο ο ον το ^{κε} οι και τοις μα
 θη ται αις συ νη η θροι σμε ε ε ε ε ε ε ε
 ε νοι οι οι οις ^Δ η η η η δη τρα α νως ^{κε} ε κη ρυτ
 τον σου τη ην α να α α α στα α α α σιν ^{Πα} δι ης
 ε λε ε η σο ον η η μας ^Δ

Καὶ νῦν...

³Ἦχος Δι-Ϟ

Ὑπερ εὐλογήμε ἐνηὺ παρχεῖς Θεοτο
 κε Παρθε ἐνε διὰ γὰρ τῆ ἐκ σαρκῶ
 θε ἐν τῶσ ὁ ἀδησηχ μαλωτίζαι ὁ Ἀδαμ ἀνα
 κε κληταὶ ἠ κατὰ ρα νε νε ἐκρωται ἠ Εὐ α
 ἠ λευθερωται ὁ θανάτος τε θανά α τωται και ἠ
 μεις ἐζω ὁ ποι ἠ θη μεν δι ὁ ἀ νυ μνῶν τες βο
 ὦ ὦ μεν εὐλογή τος Χριστος ὁ Θεος ἠ μων ὁ
 ου τως εὐδο κη σας δο ὁ ὁ ξα σοι

Καὶ εὐθὺς ψάλλεται
 εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς
 Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Ἰωάννου Καββάδα, ἦχος Δι-Ϟ

Δο ξα σοι τω δει ξαντι το φως δο ξα εν υ ψιφοις
 Θε ω και ε πι γης ει ρη ἠ νη εν αν θρω ποις εὐ δο
 κι ι α

Ὑμνῶμεν σε εὐλογῶμεν σε προσκυ νῶμεν σε δο
 ξο λο γῶ μεν σε ευ χα ρι στῶ μεν σοι δι α την με γα αλην

σὸ δο ο ξαν

Κυριε βασιλευ επαρανιεθεεε Πατερ

παντοκρατορ Κυριε Υιε μονογενης Ιη

σὸ Χριστε και Ααγιον Πνεευμα

Κυριε ο Θεος ο αμνος τθεου ο Υι

ος τθεου Πατρος ο αιρων την αμαρτιαν τκοοο

σμελεησον ημας ο αιωντας αμαρ

τιαν τκοοσμε

Προσδεξαι την δεησιν ημων ο καθημενος

εκ δεξων του Πατρος και ελεησον ημας

Οτι συ ει μονος Αγιος συ ει ειμονος Κυριος

Ιησους Χριστος εις δοο ξαν Θεου Πατρος α

μην

Καθεκαστην ημεραν ελογησω σε και αι

νεεσω το ονομα ασεις τον αιωωνα και

εις τον αιωνα ται αιωνος

Καταξιωσον Κυριε εν τη ημερα ταυτη
αναμαρτητους φυλαχθη η μας

Ευλογητος ει Κυριε ο Θεος των Πατερων
ημων και αι νετον και δεδοξαμε ενον το ο
νομα ασ εις ται αιωνας α μην

Γενοιτο Κυριε το ελεος σε φη μας κα θα περ
ηλπισαμεν ε πι σε

Ευλογητος ει ει Κυριε διδαξον με τα δι και
ωματα ασ

Κυριε καταφυγη ε γενηθης η μιν εν γε νε
α και γε νε α εγω ει πα Κυριε ελε η
σοον με ι ασαι την ψυχη ην μ ο τι η μαρ το ον
σοι

Κυριε προς σε κατεφυγον διδαξον με τα ποι

ειν το θελημα σου οτι συ ει ο Θεος ος μω

Οτι παρασοιπηγηζω ης εν τω φωτι ι σου

ο ψοομεθα φως

Παρατεινον το ελεος σου τοις γινωσκου

σι ι σε Αγιος ο Θεος Αγιος ισχυρος Α

γιος αθανατος ελεησον ημας

Δοξα Πατρι και Υιου και Αγιου Πνευματι

Και νυν και αι και εις τους αιωνων αιωνων

ων αμην

Αγιος αθανατος ελεησον ημας

Αααα γι οος ο Θε εος Ααααα γι

οος ισχυρος Αγι οος αθαααα να

αααατος ελεεηηησοοοον ηηηηη

μαααας

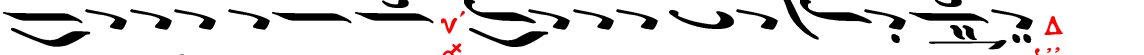
Σημερον σωτηριατω κοσμου γεγονεν α

 σωμεντω α να στα ντιεκ τα φ8 και αρχη γω ωτης ζω ης

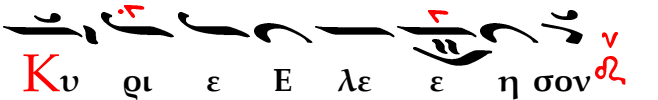
 ημων κα θε λων γαρ τω θα να α τω τον θα να τον το

 νι κος ε δω κεν η μιν και το μεγα ε λε ο ο ο ος

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

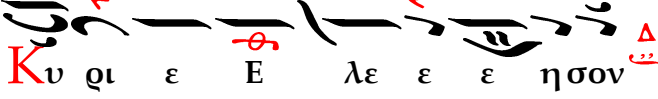
Ἦχος Νη ρ

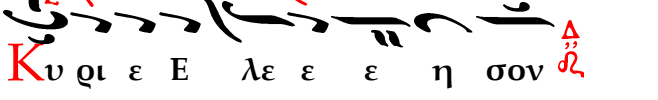
 Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

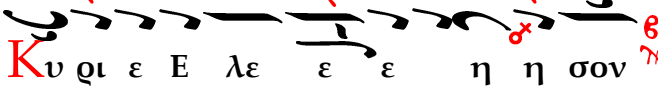
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

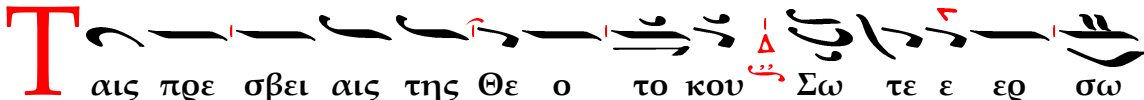

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ρβ΄ (102).

Ἦχος Δι-θ

Στίχ. α΄. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ σω

 σονη μας

Στίχ. β΄. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου

πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ σω
σονη μας

Στίχ. γ'. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ σω
σονη μας

Στίχ. δ'. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ σω
σονη μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω
σον η χ μα α ασ

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρμε' (145).

Στίχ. α'. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σ ω σον η μα ασ Γι ε ε Θε ου ο α να σας
εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λθ ς ι α

Στίχ. β'. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να ρας
εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λη λη ρ ι α

Στίχ. γ'. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να ρας
εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λη λη ρ ι α

Στίχ. δ'. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεάν καὶ γενεάν.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να ρας
εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λη λη ρ ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τες αι ω νας των αι ω νων
α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τῶ Θε ου α θα
να τος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος δι α
την η με τε ραν σω τη ρι αν σα ρ κω θη ναι εκ της
α γι ας Θε ο το ο κου και α ει πα ρ θε νῶ Μα
ρι ι ας α τρε πτω σε ναν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε

Χρι στε ο Θε ος θα να τω θα να τον πα τη η σας εις
 ων της α γι ας Τρι α α α δος συν δο ξα ζο ο
 με νος τω Πα τρι και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω
 σον η μα α ας

Ἀντίφωνον Γ΄. Ἦχος α΄. Ψαλμὸς ριζ΄ (117).

Ἦχος Δι-θ

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β΄. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. γ΄. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Ο τε κα τη ηλ θες προ στον θα να τον η ζω η η
 α θα α να τος το τε τον Α δην ε νε εκρω σας
 τη α στρα πη της Θε ο τη τος ο τε δε και τους
 τε θνε ω τας εκ των κα τα χθο νι ων α νε ε στη σας
 πα σαι αι δυ να μεις των ε που ρα νι ων ε κραυ γα ζον
 Ζω ο δο τα Χρι στε ο Θε ος η μων δο ο ο ξα

σοι οι οι

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ
Εἰσοδικόν. Ἦχος β΄.
Ἦχος Δι-θ

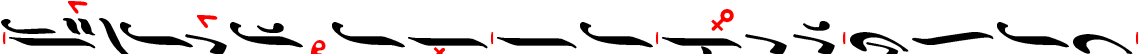
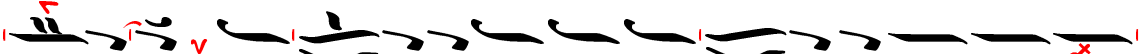

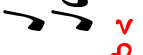
ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω μεν
Χρι στω ω ω ω σω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου
ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω ω ν

ὁ β' χορός:
ψαλλον τας σοι αλλη λη λη ι α

Ο τε κα τη ηλ θες προ στον θα να τον η ζω η η
α θα α να τος το τε τον Α δην ε νε εκρω σας
τη α στρα πη της Θε ο τη τος ο τε δε και τους
τε θνε ω τας εκ των κα τα χθο νι ων α νε ε στη σας
πα σαι αι δυ να μεις των ε που ρα νι ων ε κραυ γα ζον
Ζω ο δο τα Χρι στε ο Θε ος η μων δο ο ο ξα
σοι

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς. Ἦχος Νη ε

ι εγ κρα τει ει ας των πα θων τας πυ ρι φλε

 ε ε κ τ ε ς α πο νε κ ρ ω σ α ν τ ε ς ο ρ μα ς και τ α ς κ ι

 ν η η η σ ει ς του Χ ρ ι σ τ ο υ Μ α ρ τυ ρ ε ς ε λ α β ο ν τ η ν

 χ α α ρ ι ν τ α ς ν ο ο σ ς α πο δι ω ω κ ει ν τ ω ν α σ θ ε

 ν ω ν και ζ ω ω ν τ ε ς και με τ α τε λ ο ς θ α ν μ α τ ρ ο γ ει ν

 ο ν τ ω ς θ α ν μ α α πα ρ α δ ο ξ ο ν ο τι ο σ τε α γ υ μ ν α

 εκ β λ υ ζ ε σ ι ν ι α μα α τ α δ ο ξ α τ ω μ ο ο ν ω Θε ω η

 η μ ω ν

Ἦχος Γα ρ

A γ ι ο ι Α ν α ρ γ υ ρ ο ι και αι θ α α ν μ α τ ο υ ρ γ ο ι

 ε πι σ κε ε ψ α σ θ ε τ α ς α σ θ ε ν ει α ς η μ ω ν

 α ν ε λ α β ε τε α α ν δ ο ο τε η μ ι ν

Κοντάκιον

Ἦχος Γα φ

H Πα ρ θε ε ν ο ς ση με ρ ο ν τον προ αι ω

 ν ι ο ν Λ ο ο ο ο γ ο ν εν σ π η λ α ι αι ω ε ρ

 χ ε τ αι α πο τε κ ει ν α πο ρ ρ η η η η τ ω ς

χορευ ε η οι κς με ε ε ε νη α κς τι
 σθει ει σα δο ξα σον με τα Α γγε ε ε ε λων
 και των ποι με ε νων βς λη θεν τα ε πο φθη η
 η ναι παι δι ον νε ον τον προ αι ω νων Θε ο ο
 ο ο ο ον

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-θ

A α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος
 α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α α γι
 ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο ον η

Τό τρίτον.

μα ας
A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος α α γι ι ος
 α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο ον η μα

ας
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην

Α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μιν Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ

ρο ο ο ο ος α α α α α α α α α γι

ι ι ος α θα α να α α το ο ο ος ε λε ε

η ησον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-Θ

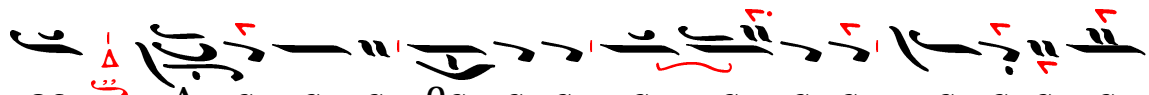
Α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο ος

Α α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο ος

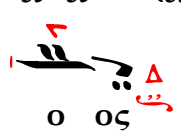
Α α α α α α γι ι ι α α γι ι ι

 ος Α α α α θα α α α α α α α α α α

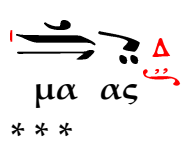
 α α λα α α λια α α θα α να το ο ο ο ο ο

 ο ος

Ε ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο ο ο η η

 μα ας

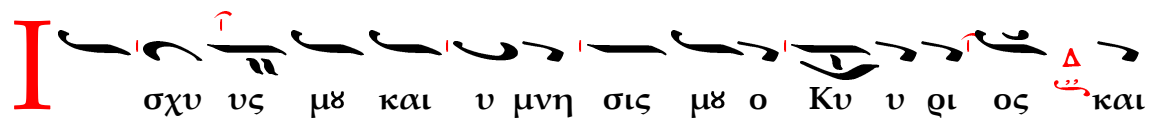
ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Κυριακῆς ΚΖ' ἑβδομάδος ἐπιστολῶν.
 Προκείμενον καὶ Ἀλληλούϊα τοῦ ἤχου.
 Προκείμενον. Ἦχος β'. (Ψαλμὸς ριζ').

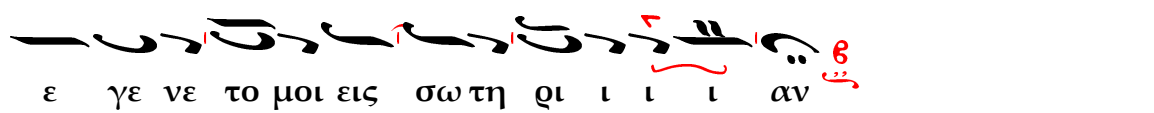
Ἴσχύς μου καὶ ὑμνησίς μου ὁ Κύριος καὶ ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν. (ριζ' 14)

Στίχ. α'. Παιδεύων ἐπαίδευσέ με ὁ Κύριος καὶ τῷ θανάτῳ οὐ παρέδωκέ με. (ριζ' 18)

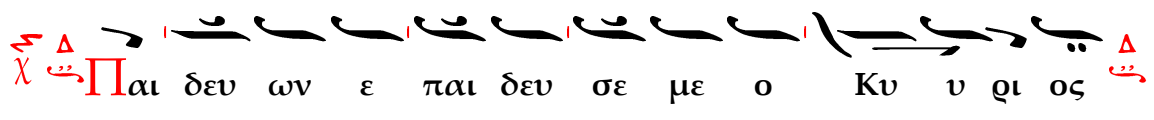
Ἦχος Δι-θ

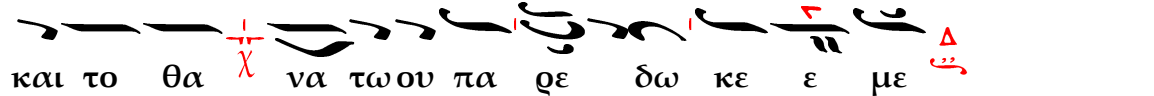
Ι σχυ υς μ8 και υ μνη σις μ8 ο Κυ υ ρι ος και

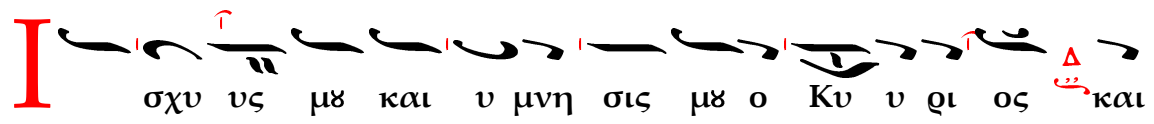
 ε γε νε το μοι εις σωτη ρι ι ι ι αν

Χ Παι δευ ων ε παι δευ σε με ο Κυ υ ρι ος

 και το θα να τωου πα ρε δω κε ε με

Ι σχυ υς μ8 και υ μνη σις μ8 ο Κυ υ ρι ος και

 ε γε νε το μοι εις σωτη ρι ι ι ι αν

Ἐξομολογήσομαι σοι ὅτι ἐπι-
κράσας μὲ καὶ ἐγένεθαι μοι εἰς σωτηρίαν
ἀν-

ίσχυος μὲ καὶ ὑμνησίς μου ὁ Κύριος καὶ
ἐγενέτο μοι εἰς σωτηρίαν ἰσχυράν.

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ
Ἀνάγνωσμα. (στ' 10-17).

Ἀδελφοί, ἐνδυναμοῦσθε ἐν Κυρίῳ καὶ ἐν τῷ
κράτει τῆς ἰσχύος αὐτοῦ. Ἐνδύσασθε τὴν
πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸ δύνασθαι ὑμᾶς
στήναι πρὸς τὰς μεθοδείας τοῦ διαβόλου· ὅτι
οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἡ πάλη πρὸς αἷμα καὶ σάρκα,
ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀρχάς, πρὸς τὰς ἐξουσίας,
πρὸς τοὺς κοσμοκράτορας τοῦ σκότους τοῦ
αἰῶνος τούτου, πρὸς τὰ πνευματικὰ τῆς
πονηρίας ἐν τοῖς ἐπουρανίοις. Διὰ τοῦτο
ἀναλάβετε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ, ἵνα
δυνηθῆτε ἀντιστῆναι ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ πονηρᾷ
καὶ ἅπαντα κατεργασάμενοι στήναι. Στῆτε
οὖν περιζωσάμενοι τὴν ὀσφὺν ὑμῶν ἐν
ἀληθείᾳ, καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν θώρακα τῆς
δικαιοσύνης, καὶ ὑποδησάμενοι τοὺς πόδας
ἐν ἐτοιμασίᾳ τοῦ εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης, ἐπὶ

πᾶσιν ἀναλαμβάνοντες τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως,
 ἐν ᾧ δυνήσεσθε πάντα τὰ βέλη τοῦ πονηροῦ
 τὰ πεπυρωμένα σβέσαι καὶ τὴν
 περικεφαλαίαν τοῦ σωτηρίου δέξασθε, καὶ
 τὴν μάχαιραν τοῦ Πνεύματος, ὃ ἐστὶ ῥῆμα
 Θεοῦ.

Ἀλληλούϊα (γ'). Ἦχος β'. (Ψαλμὸς ιθ').

A λλη λϑ ι̇ ι̇ α Δ Α α λλη η λϑ ϑ ϑ ϑ
 ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α Δ Α α α α λλη η λϑ ϑ ϑ ϑ
 ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ α α α Δ

Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ὑπερασπίσαι σου

το ο νομα τϑ Θε ϑ Ι α α κωβ

A λλη λϑ ι̇ ι̇ α Δ Α α λλη η λϑ ϑ ϑ ϑ
 ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α Δ Α α α α λλη η λϑ ϑ ϑ ϑ
 ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ α α α Δ

Κύριε, σῶσον τὸν βασιλέα, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ἣ ἂν ἡμέρᾳ

ε πι κα λε ε ε σω ω ω με θα α σοι

A λλη λϑ ι̇ ι̇ α Δ Α α λλη η λϑ ϑ ϑ ϑ
 ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α Δ Α α α α λλη η λϑ ϑ ϑ ϑ

ⲗ ⲗ ⲗ ⲓ ⲓ ⲁ ⲁ ⲗ ⲁ ⲁ

Ἦχος ἰϷ Δι

Δ ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι ι

ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξαα α σοιοιοι

οι

α α α α δι τον τρι σα γι ι ον υ υ υ

μνον προ σα α α α α α α α α α α προ

σα α α δο ο ον τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ες

πα α α α α α α α α α α α α α α α σα αν

την βι ι ο ο ο τι ι ι ι ι ι ι ι την βι ο ο

τι ι κη ην α πο θω ω ω ω ω ω ω με ε ε ε ε

θα α με ε ε ρι ι ι μνα α α α α α α α α α

αν

Ως τον Βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε βα σι λε ε ε ε ε α α α α

α α α α α α των ο ο ο ο ο λων υ πο

δε ξο ο ο με ε νοι οι

Ταις α αγ γε ε λι ι και αις α ο ρα α α τω ως

δο ρυ φο ρου ου ου με ε ε νον τα α α ξε ε σι ιν

Αλ λη λου ι α α α α α α α α α α

Τὰ παρόντα ἀπό τὴν "Θεία Λειτουργία" τοῦ Παναγιώτου Παπᾶ.

ᾠχος Δι-θ

Κ υ ρ ι ε Ε λε η η σον ^Δ

Κ υ ρ ι ε Ε λε ε η η η σον ^{Ζ'}

Κ υ ρ ι ε Ε λε η η σον ^Δ

Κ υ υ ρ ι ε Ε λε η η σον ^θ

Δι-θ

Π α ρ α σχ ο Κυ ρ ι ι ε ^Δ

Π α ρ α σχ ο ο Κυ ρ ι ι ε ^Δ

Π α ρ α α σχ ο Κυ υ ρ ι ι ι ε ^{Ζ'}

Π α ρ α α σχ ο ο Κυ υ ρ ι ε ^{Ζ'}

Π α ρ α α σχ ο ο Κυ ρ ι ι ε ^Δ

Π α ρ α σχ ο ο Κυ ρ ι ι ε ^θ

Σ ο ι ο ι Κυ ρ ι ι ε ^Δ

Α μη η η η η η ν ^θ

Κ αι τω πνευ μα τι ι σθ ^θ

ἢ ἕτερον

Κ αι τω πνευ μα τι ι ι σθ ^Δ

Λειτουργικά σύντομα, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου. Ἦχος Δι-Θ

Π α τε ε ρ α Υι ον και Α γι ον Πνε ευ μα

Τρι α δα ο μο ου σι ον και α χω ρι ζον

Ε λε ον ει ρη η νης θυ σι αναι νε σε ως

Κ αι με τα τσ πνευμα το ος σθ

Ε χο μεν προς τον Κυ υ ρι ον

Α ξι ον και δι και ον και ἄλλως :

Α ξι ον και δι ι και αι αι ο ον

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι ος Σαβ βα ωθ

πληρης ο ρ ρα νος και η γη της δο ξης σθ ω σαν να εν

τοις υ ψι ι ζοις ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με νος

εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ρ ω σαν να εν τοις

υ ψι ι ι στοις

Σ ε ε υ μν ρ ρ μεν σε Ευ λο γσ ρ μεν

σοι ευ χα ρι στσ ρ μεν Κυ υ ρι ε και δε ο με θα

σθ ο Θε ος η μων και ἄλλως : ο Θε ο ος η η η

μων

Ἐτονίσθησαν ιζ' Αυγ. ,αθζζ', ἀντεγράφησαν ε' Ἰαν. ,βις', ΙΑ.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου. Ἦχος Δι

Δι
Αξι ον ε σπιν ως α α λη η η θω ω ω ως μα
α α κα α ρι ζει ει ει ν σε την Θε ε ε ο το ο
ο κον την α ει μα κα α ρι στο ο ο ν και πα να
μω ω μη η η το ο ο ο ν και αι αι μη τε ε ε
ρα του Θε ου ου η η η μω ω ω ω ν τη η η ν
τι μι ι ι ω τε ε ε ραν των Χε ε ρου ου ου
βι ι ι ι μ και αι αι ε εν δο ο ο ξο τε ε ε
ρα α αν α συγ κρι ι τως των Σε ε ρα α α
φι ι ι μ τη η η ν α δι ι ι α φθο ο ο ρω ω ως Θε
ο ο ο ν Λο γο ο ν τε ε ε κου ου ου ου ο υ σαν την
ον τω ω ως Θε ε ε ο το κον σε με γα λυ υ νο
ο ο με ε ε ε εν

Κε Μ Δι

 λιε ε ε ε ε λιε ρα α α λιε ρα α ρα α α λιε λιε

 Δι Κε Μ Δι

 ρα ρα α λιε ε ε ε ε ε ε λιε ρα ρα α α λιε ε ε

 Μ Κε Πα

 λιε ρα ρα α λιε λιε ρα α ρα α α λιε ε τε λιε ρα λιε

 λιε ρα ρα λιε ε ε λιε ρα α α α ρα λιε Αλ λη

 λ ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ι α α α α

 α α α α α α α α α

Ἦχος Δι-Θ

Ε

 ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο μεν

 Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι σιν α λη θη

 α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ ν ς ς ς εν τε ς αυ

 τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-Θ

Π

 λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε ως

 σα Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο ξαν

 σα ο τι η ξι ω σας η μας των α γι ων σα με

 τασ χειν μυστη ρι ι ι ι ων τη ρη σον η μας εν τω

σω α γι α σμω ω ο λην την η με ε ραν με λε
των τας την δι και ο συ υ νην σα Α λλη λσ ι α
Α λλη λσ ι α Α λλη λσ ι α α α